

ประติมากรรม

จากแสงเงากระดาษบรรจุไข่

ทมลลา วัฒนสิน*

ความหมายของประติมากรรม

ประติมากรรม (Sculpture) หมายถึง งานศิลปะที่ได้จากการปั้น การหล่อ และการแกะสลัก ความงดงาม หรือ สุนทรียภาพของประติมากรรม เกิดจากความกลมกลืนของแสงเงา ซึ่งทำให้เกิดปริมาตร และรูปทรงที่สวยงาม จะไม่คำนึงมากนักในเรื่องสี ซึ่งแตกต่างจากงานจิตรกรรม

ลักษณะของประติมากรรม

ประติมากรรมโดยทั่วไปแบ่งออกตามลักษณะของการมองเห็นจากรูปทรงภายนอกมี 3 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. ประติมากรรมแบบนูนต่ำ (Low Relief หรือ Bas Relief) มีลักษณะที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เป็นแบบนูนต่ำ คือ เป็นประติมากรรมที่มีฉากหลัง (Back Ground) และมีลวดลายนูนขึ้นมาเพียงเล็กน้อย เช่น เหรียญหยัทยศ ฯลฯ

*อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนเคหะปัตตานานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

2. *ประติมากรรมแบบนูนสูง (High Relief)* มีลักษณะใกล้เคียงกับประติมากรรมแบบนูนต่ำ คือ มีฉากหลังเหมือนกัน แต่แตกต่างตรงลวดลายที่มีความนูนขึ้นมาจากฉากหลังมากกว่าแบบนูนต่ำ ทำให้การมองประติมากรรมแบบนี้เห็นได้ชัดเจน และสะดวก ไม่ต้องพ่วงองคูนิจลวดลายเหมือนแบบนูนต่ำที่มีลวดลายซึ่งต้องมองดูในระยะใกล้ จึงจะเห็นได้ชัดเจน ประติมากรรมแบบนูนสูงที่พบเห็นกันได้แก่ ลวดลายของซุ้มประตูวัด ลวดลายปูนปั้นที่หน้าบันวัด ลวดลายเรื่องราวของพัฒนาการกิจกรรมประชาธิปไตยที่ฐานอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ฯลฯ

3. *ประติมากรรมแบบลอยตัว (Round Relief)* ประติมากรรมประเภทนี้จะมีลักษณะแตกต่างไปจากประติมากรรมแบบนูนต่ำและนูนสูง คือ ประติมากรรมแบบลอยตัว เป็นศิลปกรรมที่มีรูปทรงมีปริมาตรกินเนื้อที่ในอากาศ และสามารถมองเห็นได้รอบด้าน เพราะฉะนั้นประติมากรรมแบบลอยตัวจึงมีความใกล้เคียงเหมือนของจริงมาก ประติมากรรมแบบลอยตัวที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ได้แก่ อนุสาวรีย์ต่าง ๆ พระพุทธรูปปางต่าง ๆ ฯลฯ

เทคนิคการสร้างสรรค์ประติมากรรม

กรรมวิธีในการสร้างสรรค์งานประติมากรรม แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. *กระบวนการเพิ่ม (Addition)* คือ กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ประติมากรรมโดยวิธีเพิ่มปริมาตร หรือรูปทรงเข้าไป ได้แก่ การปั้น (Modeling) ด้วยการใช้วัสดุเหล่านี้ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ขี้ผึ้ง กระดาษ ฯลฯ

2. *กระบวนการลด (Reduction)* คือ กรรมวิธีในการสร้างสรรค์ประติมากรรมโดยวิธีเอาปริมาตร หรือเนื้อที่ออก ได้แก่ การแกะสลัก (Carving) เป็นการเอาออกจากรูปลักษณะเป็นแท่งจนเป็นรูปทรงตามต้องการ เช่น การแกะสลักหินอ่อน การแกะสลักไม้ ฯลฯ

3. *กระบวนการหล่อ (Casting)* กรรมวิธีนี้ไม่จำเป็นต้องพ่วงเพิ่มเข้าไป (Addition) หรือแกะออก (Reduction) แต่วิธีนำดินแบบไปหล่อโดยได้ชิ้นงานเหมือนต้นแบบออกมาตามจำนวนที่ต้องการ

ในกระบวนการหล่อ แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

3.1 วิธีหล่อโดยใช้พิมพ์หุบ ซึ่งจะได้ประติมากรรมเพียงชิ้นเดียว

3.2 วิธีหล่อโดยใช้พิมพ์ขึ้น เมื่อหล่อแล้วสามารถจะใช้หล่อได้ผลงานหลาย ๆ ชิ้น

วัสดุที่ใช้สร้างสรรค์ประติมากรรม

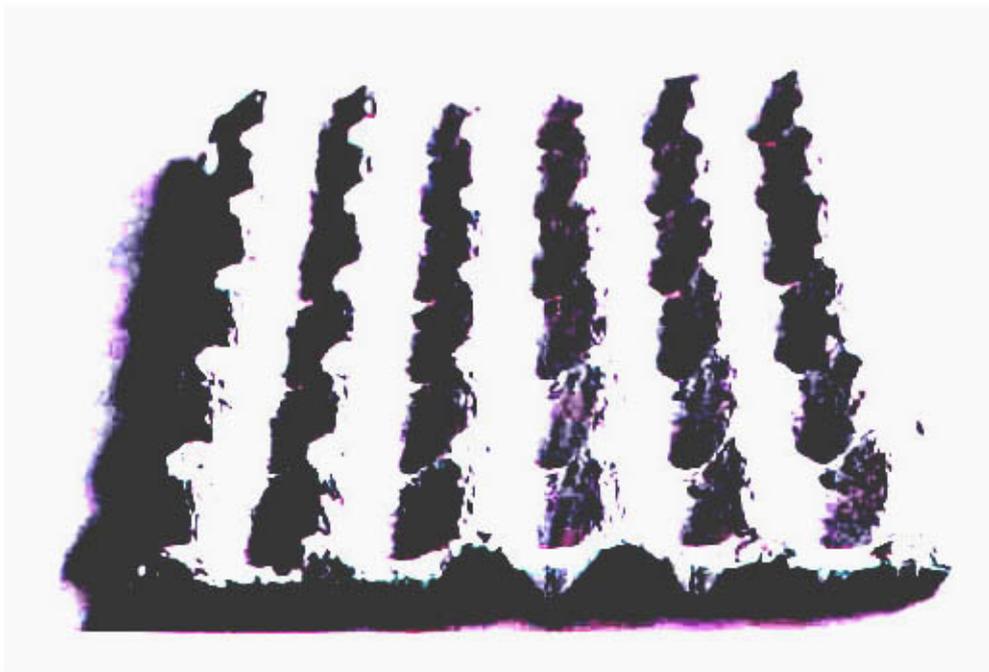
ศิลปินสามารถเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ ได้ตามความถนัด ความสนใจ ความเหมาะสมกับแนวคิด ในการแสดงออก ดังนี้คือ

การปั้น วัสดุที่นิยมใช้ ได้แก่ ดินเหนียว ดินน้ำมัน ขี้ผึ้ง กระดาษ ฯลฯ

การแกะสลัก วัสดุที่นิยมใช้ ได้แก่ ไม้ หิน หินอ่อน ฯลฯ

การหล่อ วัสดุที่นิยมใช้ ได้แก่ ปูนปลาสเตอร์ ปูนซีเมนต์ เรซิน บรอนซ์ ทองแดง กระดาษ ฯลฯ

วัสดุที่นิยมใช้สร้างสรรค์ประติมากรรมกันมาก เพราะสะดวกในการทำ และประหยัด ได้แก่ กระดาษชนิดต่าง ๆ ในที่นี้ขอกล่าวเฉพาะ กระดาษที่ได้มาจากแผงกระดาษบรรจุไข่ ซึ่งหาได้ง่าย ทำจากเศษกระดาษเหลือใช้ หรือใช้แล้วหลายชนิดตามหลักการรีไซเคิล (Recycle) คือ การนำของเก่าที่ใช้แล้ว หรือไม่ใช่อีกแล้ว (ทิ้ง) กลับมาใช้ใหม่ได้อีก โดยผ่านกระบวนการผลิตเฉพาะอย่างเป็นทางการ ไม่รบกวนทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่น้อยมากในปัจจุบัน

ลักษณะของแผงกระดาษบรรจุไข่

มีรูปร่างเป็นแผงกระดาษสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาว ด้านละ 12 นิ้ว มีร่องลึกสำหรับวางไข่ อยู่ห่างเท่า ๆ กัน จำนวน 30 ช่อง ซึ่งหมายถึง สามารถวางไข่ได้จำนวน 30 ฟอง แผงกระดาษบรรจุไข่มีสีครีม สีน้ำตาล เป็นส่วนมาก บางทีก็มีสีม่วงน้ำเงินบ้างไม่มากนัก

การออกแบบแผงกระดาษบรรจุไข่เพื่อการใช้สอยยึดต่อการบรรจุไข่ให้ได้จำนวนมาก ๆ และสามารถนำแผงกระดาษบรรจุไข่วางซ้อน ๆ กันได้เพื่อประหยัดเนื้อที่ โดยที่ไข่ไม่แตก

คุณสมบัติของแสงกระดาษบรรจุไข่

เนื่องจากแสงกระดาษบรรจุไข่ได้จากการผสมของเนื้อกระดาษหลายชนิด กลับมาใช้เกิดกระดาษที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ แสงกระดาษบรรจุไข่ จึงมีลักษณะเนื้อกระดาษที่หนา ขรุขระหนา แข็งตัวได้ดี แต่เมื่อโดนน้ำกระดาษจะเปื่อยยุ่ย และอ่อนตัวได้ง่าย จากคุณสมบัติข้อนี้ สามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับการสร้างสรรค์ประติมากรรมด้วยกรรมวิธีการปั้น ดังนี้คือ

1. ลักษณะกระดาษที่เปื่อยยุ่ยและอ่อนตัวง่าย เมื่อโดนน้ำทำให้เอื้อต่อการนำมาปั้นเป็นประติมากรรม
2. ลักษณะกระดาษที่มีค วมหนา แข็งตัว เป็นรูปทรงได้ดี เมื่ออยู่ในสภาพที่แห้งหรือไมโดนน้ำ เป็นขั้นตอนที่สืบสานต่อจากการนำกระดาษที่เปื่อยมาเป็นเป็นประติมากรรมตามความต้องการแล้ว ปล่อยให้กระดาษนั้นแห้งและอยู่ตัวดีแล้ว ก็จะได้ประติมากรรมที่แข็ง ทนทาน แต่น้ำหนักเบา

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำประติมากรรมจากแสงกระดาษบรรจุไข่

1. แสงกระดาษบรรจุไข่ (ที่ไม่ใช้แล้ว)
2. แป้งข้าวเจ้า
3. ถังน้ำ
4. แผ่นไม้รองปั้น
5. เครื่องมือปั้น
6. สีผสมสีดินสีขาว
7. สีโปสเตอร์/สีน้ำ
8. น้ำมันวานิช
9. น้ำมันสน
10. แปรงทาสี, แปรงทาสีน้ำมันวานิช, พู่กันระบายสี

ขั้นตอนในการทำประติมากรรมจากแสงกระดาษบรรจุไข่ มีกรรมวิธีตามขั้นตอนย่อย ดังนี้คือ

1. การเตรียมกระดาษ
2. การผสมเนื้อกระดาษ
3. การปั้น
4. การตกแต่งและระบายสี
5. การเคลือบเงา

1. การเตรียมกระดาษ นำแผ่นกระดาษบรรจุเข้ามาอีกเป็นชั้นเล็ก ๆ และหมั่นน้ำทิ้งไว้ประมาณ 1 วัน เพื่อให้ได้กระดาษที่เปียก ชุ่ม และนุ่ม แยกกระดาษออกจากกันที่หน้าโต๊ะด้วยการบีบกระดาษให้น้ำสะเด็ดออกให้หมด จะได้เนื้กระดาษเป็นก้อน ๆ

2. การผสมสีเนื้อกระดาษ ในขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการผสมเนื้อกระดาษ เพื่อให้พอเหมาะกับการนำไปปั้นได้ เนื้อกระดาษที่ได้จากการเตรียมกระดาษไปข้อ 1 ถึงแม้จะไม่สามารถนำมาปั้นได้ เพราะเนื้อกระดาษยังไม่มีความเหนียว ดังนั้นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เนื้อกระดาษเหนียว คือ แป้งข้าวเจ้า ซึ่งต้องทำให้อยู่ในสภาพของแป้งเปียก โดยใช้ส่วนผสมแป้งข้าวเจ้า 1 ส่วน ค้อนไม้ 1 ส่วน นำไปตั้งไฟ กวนจนแป้งสุก จึงนำมาใช้ผสมกับเนื้อกระดาษที่เตรียมไว้แล้ว ตามอัตราส่วน เนื้อกระดาษ 1 ส่วน ค้อนแป้งเปียก 1 ส่วน มวลให้เข้กันจนเป็นเนื้อเดียวกัน ในขั้นตอนนี้จะต้องใช้เวลาในการกวนมาก เพื่อให้ได้เนื้อกระดาษที่ละเอียดและเป็นเนื้อเดียวกัน

3. การปั้น ก่อนอื่นที่จะทำการปั้น อันเป็นสื่อที่มีรูปร่างตามเค้าแบบของประติมากรรมที่จะทำ โดยคำนึงถึงลักษณะของประติมากรรมนั้น คือการประติมากรรมแบบใด จะเป็นแบบนูนต่ำ นูนสูง หรือเป็นแบบลอยตัว แล้วใช้การร่างภาพ (Sketch) ด้านบนหน้า เพื่อให้เกิดการออกแบบตัวแบบที่ดีที่สุดออกมา

กรรมวิธีในการปั้น โดยมากใช้กระบวนการเพิ่ม (Addition) และเสริมด้วยกระบวนการลด (Reduction) ในบางส่วนที่เป็นการตกแต่งเพิ่มเติม

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการปั้นแบบต่าง ๆ

ตัวอย่างที่ 1 ประติมากรรมแบบลอยตัว ชื่อ แม่กระต่าย

3.1 การออกแบบ ผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดลายการ์ตูนบนผ้าเช็ดตัวเด็ก จึงนำมาเป็นความคิดที่จะทำประติมากรรมแบบลอยตัว โดยร่างภาพตามจินตนาการของตนเองดังภาพต่อไปนี้

3.2 การขึ้นโครงร่าง หากสังเกตดูจากแบบ จะเห็นว่า รูปทรงส่วนรวมของแบบมีลักษณะรูปทรงกระบอก จำเป็นต้องมีโครงร่างเพื่อให้เนื้อกระดาษที่นำมาปั้นยึดเกาะอยู่ได้ก่อนที่จะแข็งตัว วิธีการง่าย ๆ คือ หาวัสดุที่นำมาใช้เป็นโครงร่าง เช่น กล่องกระดาษ ขวดชนิดต่าง ๆ ในที่นี้ผู้เขียนได้ใช้ขวดนมเปรี้ยวเป็นโครงร่าง

ขั้นตอนการปั้น มีดังนี้คือ

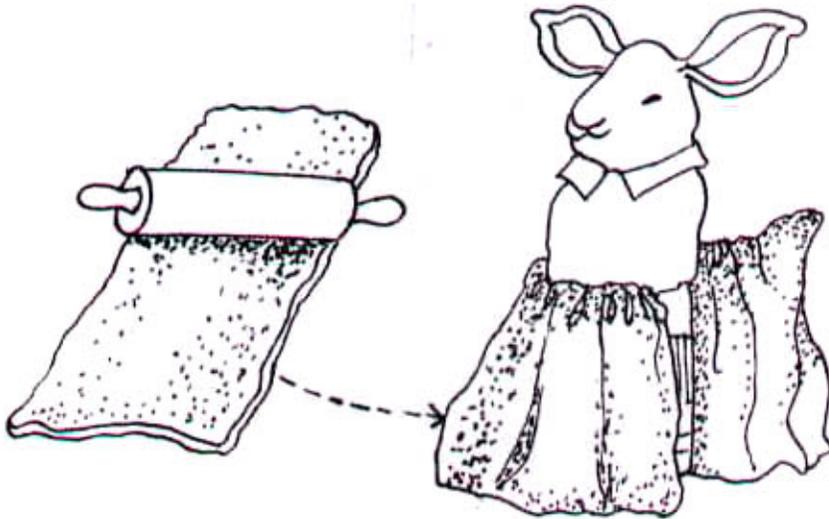
3.2.1 ปั้นหัวกระต่าย ให้ติดบนปากขวดนมเปรี้ยว

3.2.2 ใช้เนื้อกระดาษพอกปิดต่อจากส่วนหัวกระต่าย เป็นคอ และตัวเสื้อด้านบน

3.2.3 กลิ้งเนื้อกระดาษเป็นแผ่นบาง หนาประมาณ 0.5 ซม. ขาวเท่ากับความยาวของ กระโปรง นำเนื้อกระดาษที่แผ่เป็นแผ่นนั้นมาจับเป็นกระโปรงต่อจากตัวเสื้อ ถ้าต้องการกระโปรงระบาย 2 ชั้น ให้ใช้เนื้อกระดาษแผ่นบางหนาเท่าเดิม แต่ให้ความยาวของกระโปรงสั้นกว่าเดิม จับกระโปรง ทับลงไปบนรอบเอว จนคลุมรอบกระโปรงตัวแรก ก็จะได้กระโปรงจับระบาย 2 ชั้นตามที่ต้องการ

3.2.4 เพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ เช่น แขน 2 ข้าง ผ้ากันเปื้อน โบว์คาดเอว ซาม่อ่าง พร้อมซ็อนดัก โดยใช้แปรงเปียกเป็นตัวยึดส่วนประกอบต่าง ๆ ให้ติดเข้าด้วยกัน

เมื่อปั้นได้ตามขั้นตอนนี้แล้ว นำไปตากแดดให้แห้ง ใช้เวลาในการตาก ประมาณ 3-5 วัน ก็จะแห้งสนิท และมีการหดตัวของเนื้อกระดาษเล็กน้อย

ตัวอย่างที่ 2 ประติมากรรมแบบปูนดำ ชื่อ หนูน้อยคนขยัน

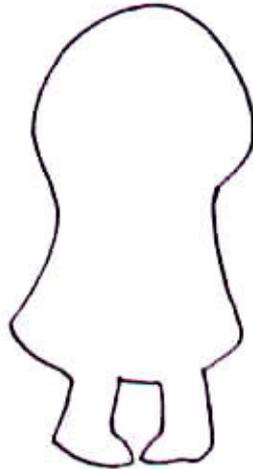
3.1 การออกแบบ ผู้เขียนได้คิดประติมากรรม หนูน้อยคนขยัน ขึ้นมาในช่วงที่นักเรียนกำลังเตรียมตัวสอบปอเอกกัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นักเรียนต่างขยันขันแข็งในการอ่านหนังสือ ดังนั้นภาพร่าง หนูน้อยคนขยัน จึงได้เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนเอง

3.2 การขึ้นโครงร่าง การปั้นแบบนูนต่ำนี้ง่ายกว่า การปั้นแบบลอยตัว เพราะด้านหลังเป็นฉากเรียบ ๆ การปั้นจึงปั้นแต่เฉพาะด้านหน้าที่ยังมองเห็นเท่านั้น เหมาะสำหรับนำไปตกแต่ง ประดับข้างฝาห้อง

ขั้นตอนในการปั้น เริ่มต้นตามลำดับดังนี้

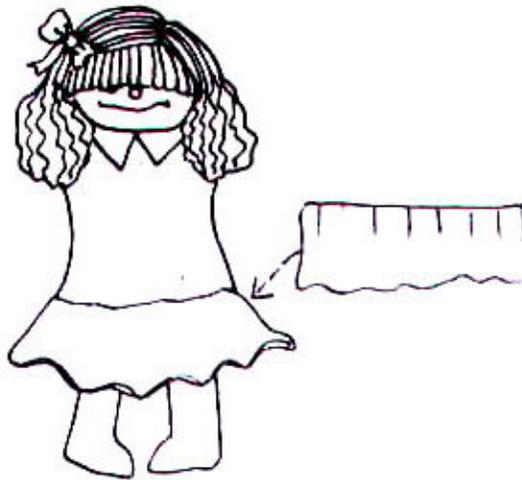
3.2.1 ปั้นโครงร่างส่วนรวม ของหุ่นน้อย บนกระดานรองปั้น ตามแบบดังนี้

3.2.2 ปั้นหน้าตา ตกแต่งรายละเอียด ส่วนของผม โบว์ติดผม ปาก จมูก

3.2.3 ปั้นตกแต่ง เสื้อ และกระโปรง ที่ต้องใช้เนื้อกระดาษที่แผ่เป็นแผ่นบาง เช่นเดียวกับ ตัวอย่างที่ 1

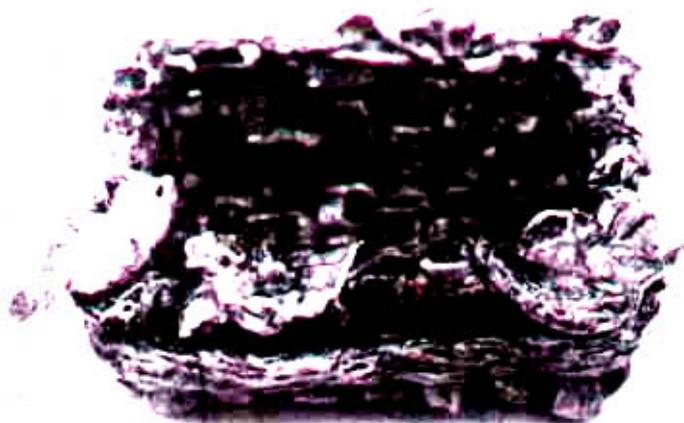

3.2.4 ปั้นรองเท้า แจน และกางเกง

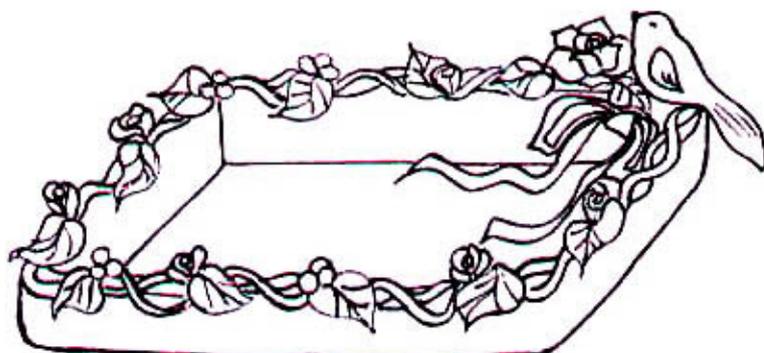

นำหุ่นน้อยคนขยับตากให้แห้ง ใช้เวลาตากประมาณ 2-3 วัน ก็จะได้ตุ๊กตา หุ่นน้อยคนขยับ ที่แห้งพร้อมที่จะตกแต่งระบายสีขั้นต่อไป

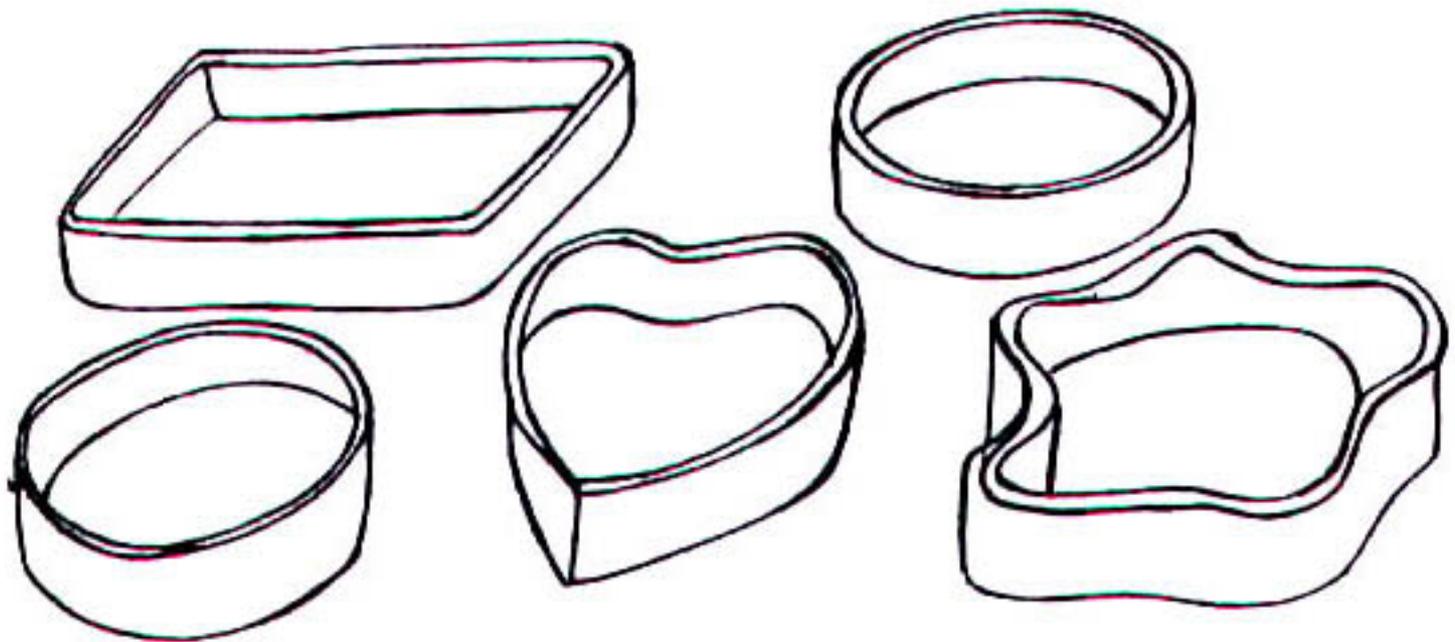
ตัวอย่างที่ 3 ถาดใส่ของ ชื่อ ถาดเถาวัลย์

3.1 การออกแบบ การประดิษฐ์ถาดเถาวัลย์ เป็นการนำเอาความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยมาประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยให้มีเรื่องราวและความสวยงามของ เถาวัลย์ ดอกกุหลาบ ดอกไม้ป่า ใบไม้ ผลไม้ และนกน้อยตัวเล็ก ๆ ซึ่งจะช่วยให้ถาดเถาวัลย์ คู่มีชีวิตชีวามากขึ้น การออกแบบ จึงเกิดจากการนำความคิดต่าง ๆ เหล่านี้มาผสมผสานกัน ดังภาพประกอบ

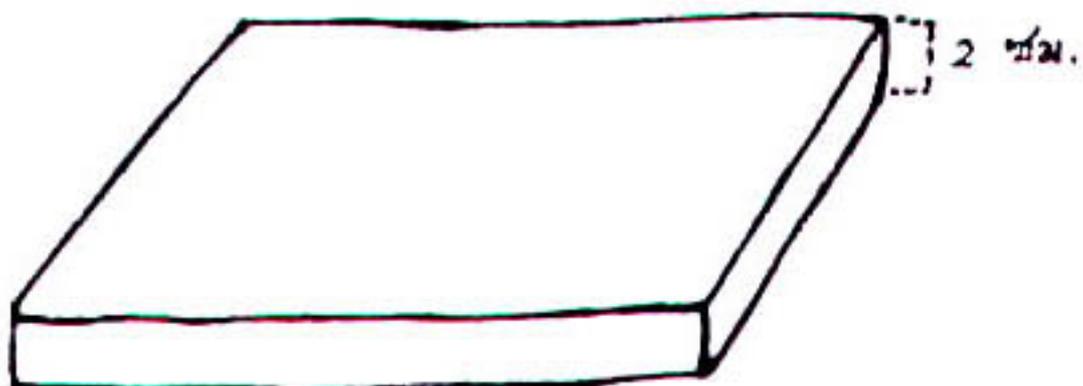

3.2 การขึ้นโครงร่าง ส่วนประกอบใหญ่ คือ ตัวถาด ซึ่งสามารถออกแบบได้หลายรูปแบบ ไม่จำกัดรูปทรง จะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม วงกลม หรือ รูปทรงอิสระก็ได้

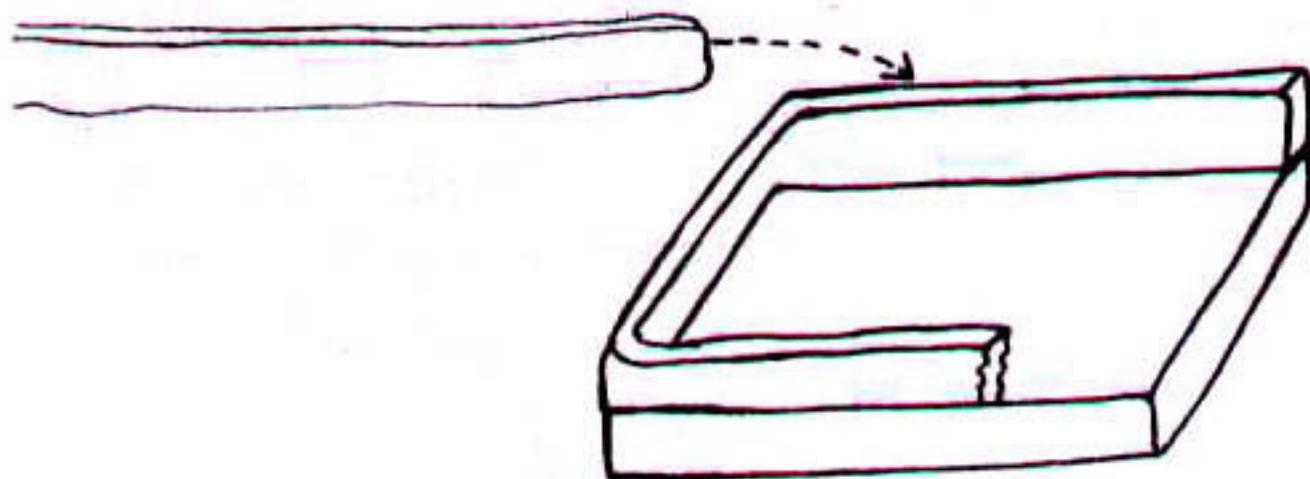

ขั้นตอนการปั้น มีตามลำดับดังนี้คือ

3.2.1 ปั้นเนื้อกระดาษเป็นแผ่น พื้นหน้าประมาณ 2 ซม. ตามรูปทรงที่ออกแบบไว้

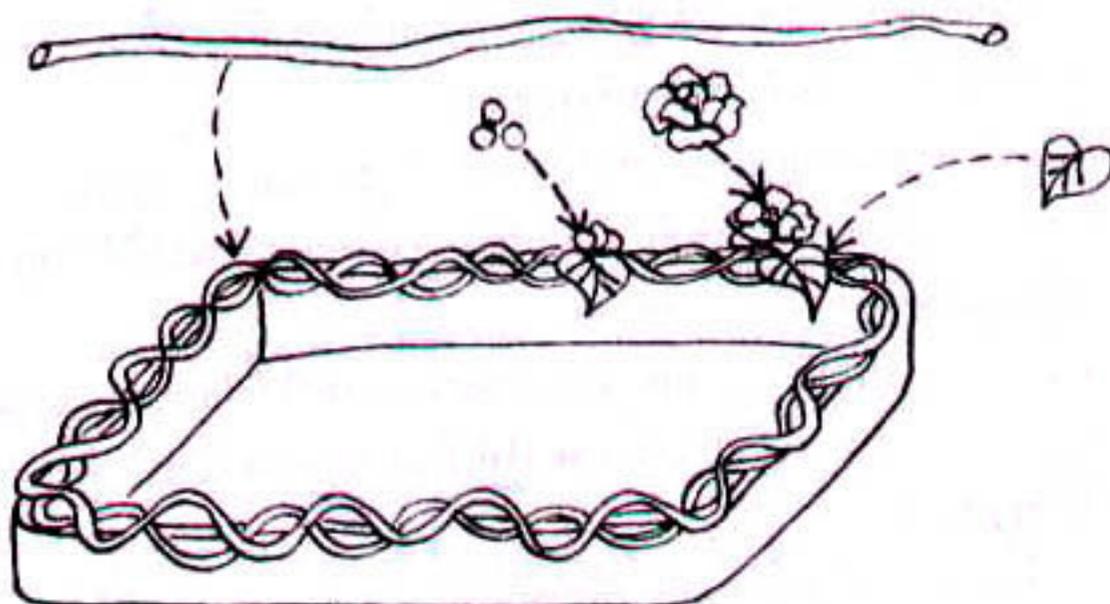

3.2.2 ปั้นเนื้อกระดาษเป็นเส้นยาว ๆ นำมาติดขอบของถาด ให้ขอบของถาดสูงประมาณ 3 ซม. โดยใช้แป้งเปียกเชื่อมให้ติดเป็นเนื้อเดียวกัน

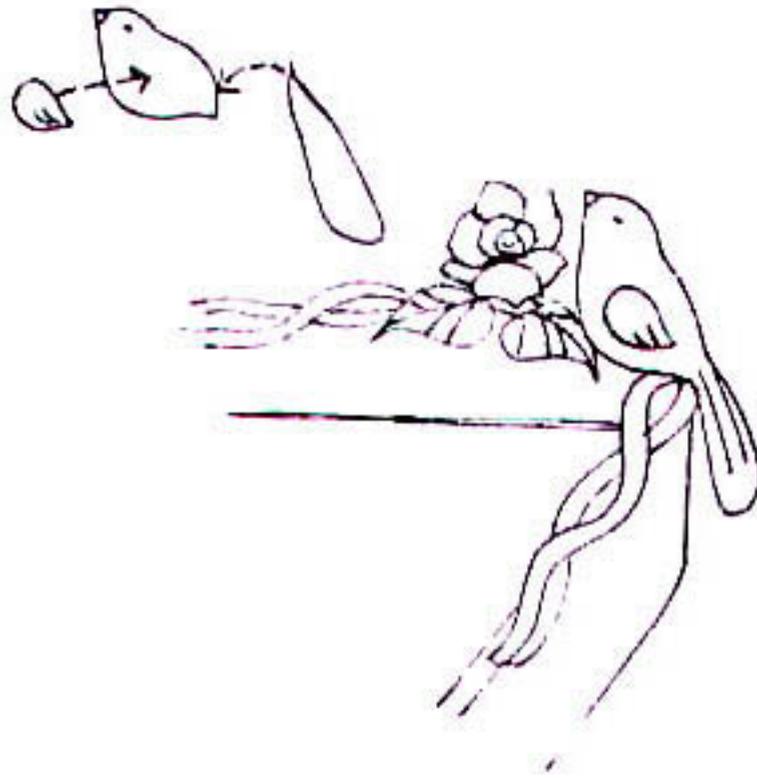

3.2.3 ปั้นเถาวัลย์ เป็นเส้นเล็ก ๆ ขดวางให้เลื้อยบนขอบของถาด

3.2.4 ปั้นใบไม้ ดอกไม้ ผลไม้ วางบนเถาวัลย์ กะจิงหะของการจัดวางให้สวยงาม โดยใช้แป้งเปียกเป็นตัวเชื่อม

3.2.5 ปั้นนกตัวเล็ก ๆ เกาะติดบนเถาวัลย์

นำไปตากให้แห้ง ใช้เวลาประมาณ 3-5 วัน จะได้ถาดเถาวัลย์ที่แห้งสนิท พร้อมทั้งจะตกแต่ง
ระบายสีต่อไป

4. การตกแต่งและระบายสี จากขั้นตอนการปั้นทั้ง 3 ดังอย่างที่กล่าวมาแล้ว รองจนกระทั่งงาน
ที่ปั้นไว้แล้วแห้งสนิท จะมีสีของผิวกระดาษเหมือนสีนวลของแม่กระดาษบรรจุไข่และในบางตอน
ของสีผิวจะมีสีด่างไม่สวยงาม จึงจำเป็นต้องมีการตกแต่งพื้นผิวด้วยการทาสีรองพื้นและระบายสีดังนี้

4.1 การเตรียมสีพื้น ใช้สีพลาสติกสีขาวผสมน้ำเล็กน้อย ทาให้ทั่วพื้นผิวของประติมากรรม
ทาทับ 2 ครั้ง แต่ละครั้งต้องรอให้สีแห้งเสียก่อนจึงจะทาทับได้

4.2 การระบายสีตกแต่งลวดลาย ใช้สีโปสเตอร์หรือสีน้ำระบาย มีการระบายสี 2 วิธีคือ

4.2.1 การระบายสีทึบและเข้ม ใช้สีโปสเตอร์ระบาย ลักษณะที่ได้จากการระบายวิธีนี้
แสดงให้เห็นถึงลวดลายและสีพื้นของสีที่ระบายลงไป

4.2.2 การระบายสีอ่อน และเจือจางใช้สีน้ำระบายมีเนื้อสีหรือความเข้มของสีน้อยกว่า
วิธีแรก ลักษณะที่ได้จากการระบายสีวิธีนี้แสดงให้เห็นถึงความงามที่พื้นผิวของเนื้อกระดาษ
ความใสบางของสีที่ระบายลงไป

5. การเคลือบเงา ขั้นตอนสุดท้ายเพื่อให้ได้ประติมากรรมที่สมบูรณ์ คือการเคลือบเงา
ด้วยน้ำมันวานิชที่ผสมด้วยน้ำมันสนเพียงเล็กน้อย ทาทับบนประติมากรรมที่ตกแต่งสีไว้เรียบร้อยแล้ว
นำไปตากแห้งซึ่งใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง น้ำมันวานิชจะช่วยให้สีที่ระบายตกแต่งไว้คงทน
ไม่หลุดลอก ทำให้ได้ประติมากรรมที่มีลักษณะผิวคล้ายงานเซรามิค หรืองานเคลือบสี
แต่ประติมากรรมจากแม่กระดาษบรรจุไข่ จะมีน้ำหนักเบากว่างานเซรามิคหรืองานเคลือบดินเผาต่าง ๆ
และไม่แตกง่ายเหมาะสำหรับการเก็บรักษามีความคงทนอยู่ได้หลาย ๆ ปี

ข้อเสนอแนะ

1. ในการเตรียมกระดาษ ควรบีบกระดาษให้น้ำสะเด็ดออกให้หมดหรือให้ออกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อมิให้น้ำเป็นตัวทำให้เป็งเป็ยกเงืองง ซึ่งจะก่อให้เกิดการบุคเน่าได้ง่าย
2. ในการผสมเนื้อกระดาษกับแป้งเปียก ควรให้มีจำนวนพอเหมาะกับการป็นในแต่ละครั้ง เพราะเนื้อกระดาษที่ผสมกับแป้งเปียกแล้ว จะมีอายุการใช้งานได้เพียง 1 วันเท่านั้น หลังจากนั้นจะบุคเน่า และกินตัว ขาดคุณสมบัติการทำให้เหนียวไปด้วย
3. ในการป็น ควรใช้น้ำมันไลซ์แทนทาผิว ลูบมือ เพื่อป้องกันมิให้เนื้อกระดาษติดมือ จะช่วยให้การป็นสะดวกขึ้น เช่น การกลึงเนื้อกระดาษเป็นเส้น ๆ การกดแผ่นเป็นแผ่นบาง ๆ เพื่อทำเป็นใบไม้ กระโปรง เป็นต้น
4. เมื่อนำไปตากแห้ง เนื้อกระดาษจะหดตัวบ้าง ทำให้ชิ้นส่วนบางอย่างหลุด การซ่อมแซมปะแปะให้ใช้กาวลาเทกซ์ช่วย ทำให้ติดทนทาน
5. เมื่อต้องการทำประติมากรรมชิ้นใหญ่ ๆ สามารถทำได้โดยให้สร้างโครงร่างเป็นลวด ไม้ไผ่ โฟม เป็นต้น แล้วจึงป็นตามกระบวนการเพิ่ม (Addition) ปิดให้ทั่วโครงร่าง ต่อด้วยการตกแต่งลวดลายส่วนรายละเอียดต่อไป

สรุป

วัสดุที่ใช้ในการทำประติมากรรมที่เป็นประเภทกระดาษ มีข้อดีหลายประการคือ

1. ไม่ยุ่งยากในการจัดหา เพราะเป็นวัสดุที่หาได้ง่าย
2. ใช้ต้นทุนน้อย เนื่องจากเป็นวัสดุที่ราคาถูก
3. ในกระบวนการเตรียมเนื้อกระดาษ มีขั้นตอนการทำงานง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน สามารถทำเองได้ โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องจักรกลช่วย
4. ในกระบวนการทำ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายจากสารพิษ หรือสารเคมีใด ๆ ทั้งสิ้น
5. เป็นการเลือกหาวัสดุที่เหมาะสม และสอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

นอกจากนี้ประติมากรรมกระดาษที่ได้จากกรรมวิธีอื่น ๆ ที่แตกต่างจากที่กล่าวมานี้ ยังมีอีกหลายอย่าง เช่น ประติมากรรมกระดาษอัด หรือที่เรารู้จักกันในชื่อของ หัตถกรรมกระดาษอัด วัสดุที่ใช้ทำเหมือนกัน คือ ประเภทกระดาษ แต่เป็นกระดาษต่างชนิดกัน และแป้งข้าวเจ้าสำหรับเป็นแป้งเปียก จึงมีความแข็งตัวของพื้นผิว เช่นเดียวกัน

ความแตกต่างอยู่ที่กรรมวิธีในการทำ คือ ประติมากรรมจากแม่กระดาษบรรจุไข่ ใช้การป็นตามกระบวนการเพิ่ม (Addition) ทำให้ได้ผลงานออกมาเพียงชิ้นเดียว ส่วนประติมากรรมกระดาษอัด ใช้การหล่อกระดาษ โดยการแปะกระดาษเป็นชั้น ๆ บนแม่พิมพ์ที่หล่อเป็นต้นแบบไว้ เป็นการอัดกระดาษจากด้านในของแม่พิมพ์ สามารถทำได้หลาย ๆ ชิ้น ตามจำนวนที่ต้องการ

เมื่อนำผลงานทั้ง 2 วิธีนี้มาเปรียบเทียบกันดูจากภายนอก จะเห็นว่า พื้นผิวทั้งสองแตกต่างกัน คือ พื้นผิวของประติมากรรมจากผงกระดาษบรรจุไข่จะไม่ปรากฏ ลักษณะของแผ่นกระดาษปะติด เหมือนกับพื้นผิวของประติมากรรมกระดาษอัด

